AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 28.1.2009
COM(2008) 869 végleges

2008/0252 (CNS)

Javaslat:

A TANÁCS HATÁROZATA

a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásról

(előterjesztő: a Bizottság)

INDOKOLÁS

A 2005-ben meghirdetett megújított lisszaboni stratégia alapját a hároméves irányítási ciklusok valamint a gazdasági, a szociális és a környezeti dimenziót egy csomagban kezelő integrált iránymutatások adják.

A megújított lisszaboni stratégia második hároméves ciklusának részeként 2008-ban elfogadott és 2010-ig érvényben levő integrált iránymutatások[1] alapján a tagállamok elkészítik nemzeti reformprogramjaikat, amelyben részletezik a növekedési és foglalkoztatási stratégiájukat. A nemzeti reformprogramokban szereplő foglalkoztatási kihívásoknak való megfeleléssel kapcsolatos bizottsági értékelést a közös foglalkoztatási jelentés tervezete és az egyes országokra vonatkozó ajánlások tartalmazzák, amelyeket a Bizottság az EK-Szerződés 128. cikkének (1) bekezdése alapján fogad el.

Az értékelés szerint a tagállamokban folyamatban vannak a strukturális reformok, és ez 2007-ben hozzájárult a munkanélküliség csökkenéséhez és a foglalkoztatottság növekedéséhez az Európai Unióban. A pénzügyi, banki, illetve hitelválság miatt azonban 2008 második felében a gazdasági kilátások gyökeresen megváltoztak. Az előrejelzések 2009-re lassabb vagy akár negatív foglalkoztatásnövekedéssel, és nagyobb munkanélküliséggel számolnak az Európai Unióban.

A foglalkoztatási iránymutatások olyan kereteket jelentenek, amelyek iránymutatóul szolgálnak a politika kialakításához, továbbá átfogó célokat tűznek ki a tagállamok és az EU részére. Az iránymutatások keretein belül a tagállamok az egyedi szükségleteikre összpontosíthatnak, amelyek országonként különbözőek lehetnek, és a gazdasági ciklussal változhatnak. Az iránymutatások középtávú prioritásai továbbra is érvényesek:

– több embert kell munkavállalásra és a munkában maradásra ösztönözni, növelni kell a munkaerő-kínálatot és korszerűsíteni kell a szociális védelmi rendszereket;

– javítani kell a munkavállalók és a vállalkozások alkalmazkodóképességét;

– a hatékonyabb oktatás és képzés révén növelni kell a humánerőforrásba történő befektetéseket.

Az európai gazdaságélénkítési tervvel[2] összhangban a mostani gazdasági és pénzügyi krízis azonnali cselekvést kíván, de ezzel egyidejűleg haladni kell a strukturális reformok programjával és meg kell tartani a közép- és hosszú távú célkitűzéseket is. Az azonnali fellépés szempontjából két politikai célkitűzést kell kiemelni: a foglalkoztathatóság javítása a rugalmas biztonság eszközén keresztül, a legkiszolgáltatottabbra is kiterjedően; valamint a képzettségek szintjének és a munkaerőpiaci igényeknek való megfelelésük javítása. A szakpolitikai válaszok a mostani foglalkoztatási iránymutatásokban találhatók meg:

– A rugalmas biztonság alatt olyan integrált szakpolitikai megközelítést kell érteni, amelynek célja a munkavállalók és a vállalkozások alkalmazkodóképességének javítása, illetve annak biztosítása, hogy az EU élni tudjon a globalizáció előnyei nyújtotta lehetőségekkel. A rugalmas biztonság bizonyos szempontjai rövid távon még fontosabbak: meg kell erősíteni az aktív foglalkoztatáspolitikai eszközöket, különösen az alacsony végzettségűek tekintetében; javítani kell a foglalkoztatási támogatások rendszerét és rövid képzési tanfolyamokat kell szervezni a kiszolgáltatott csoportok és azok számára, akiket a leginkább fenyeget a hosszú távú munkanélküliség veszélye; (át)képzési lehetőséget és új

---

[1] A Tanács 2008/618/EK határozata (2008. július 15.) a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról (HL L 198., 2008.7.26., 47–54. o.)

[2] COM(2008) 800

szakismereteket kell nyújtani a kevésbé súlyosan érintett ágazatokban; megfelelő szociális biztonságot kell nyújtani, amelynek része a jövedelembiztonság, a munkavégzéshez adott ösztönzők és a vásárlóerő megőrzése; harmonizált munkaszerződésekre van szükség, amelyek anélkül csökkentik a piac töredezettségét, hogy „rugalmas" szerződések megkötésére ösztönöznének. Mindeközben a mostani gazdasági helyzetben a rugalmas biztonságra épülő bármely sikeres szakpolitika nélkülözhetetlen eleme marad a szociális párbeszéd is.

– A demográfiai és a technológiai változásokra adott válaszként, valamint az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való átálláshoz, illetve ahhoz, hogy az EU-t a krízisidőszakban sikerüljön újból növekedési pályára állítani, komoly erőfeszítésre lesz szükség a képzettségek minden szintre kiterjedő fejlesztése tekintetében. Rövidebb távon, a munkahelyi kilátások romlásával fontos annak biztosítása, hogy az emberek képzettsége és az elérhető munkahelyek jobb összhangban legyenek egymással. A munkanélkülieket, köztük a kiszolgáltatott csoportokba tartozókat olyan szakértelemmel kell felvértezni, amelyre ma szükség van a munkaerőpiacon. E tekintetben kulcsfontosságú a jövő szakértelem-szükségletének előrejelzése, nem utolsó sorban már csak a gazdasági fellendülésre való készülés miatt is. Az állami foglalkoztatási szolgálatokra, a szociális partnerekre és az egyetemekre fontos szerep hárul mind az elvárt szaktudás előrejelzése, mind az elvárt és a rendelkezésre álló szaktudás közötti összhang megteremtése, illetve az egyének megfelelő képzettségének biztosítása tekintetében. Az „új munkahelyekhez szükséges új készségek" elnevezésű kezdeményezés[3] hozzá fog járulni ehhez.

– Ennek érdekében tovább kell erősíteni a foglalkoztatási iránymutatások és az Európai Szociális Alap (ESZA) közötti kapcsolatot. Az ESZA finanszírozhat a tagállamok által a rugalmas biztonság és a szakismeretek javítása érdekében hozott azonnali intézkedéseket, például a gazdasági krízisnek legkiszolgáltatottabb csoportok támogatásra hozott célzott intézkedéseket. Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap további segítséget fog nyújtani a tagállamoknak az állásukat vesztett munkavállalók megsegítéséhez, és a képzett munkavállalók állásban tartásához, akikre szükség lesz a gazdaság fellendülésének megindulásakor.

A mostani foglalkoztatási iránymutatásokban foglalt átfogó célkitűzések és prioritások, csakúgy mint a politikák és a reformprogram helytállósága érvényesek maradnak az aktuális krízis tekintetében is. A 128. cikk (2) bekezdése értelmében az iránymutatások 2009-re vonatkozó érvényességét az Európai Parlamenttel, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal, a Régiók Bizottságával, valamint a Foglalkoztatási Bizottsággal folytatott konzultációt követően tanácsi határozattal kell megerősíteni.

[3] COM(2008) XXX

2008/0252 (CNS)

Javaslat:

A TANÁCS HATÁROZATA

a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 128. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára[4],

tekintettel az Európai Parlament véleményére[5],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[6],

tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére[7],

tekintettel a Foglalkoztatási Bizottság véleményére,

mivel:

(1) A megújult lisszaboni stratégia 2005-ben a növekedésre és foglalkoztatásra helyezte a hangsúlyt. Az európai foglalkoztatási stratégia foglalkoztatási iránymutatásai és az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások integrált csomag formájában kerültek elfogadásra, amelynek értelmében az európai foglalkoztatási stratégiának jut a vezető szerep a lisszaboni stratégia foglalkoztatási és munkaerőpiaci célkitűzéseinek megvalósításában.

(2) A közös foglalkoztatási jelentés tervezetében foglalt, a tagállamok nemzeti reformprogramjaira vonatkozó vizsgálat jelzi, hogy a tagállamoknak továbbra is meg kell tenniük minden lehetséges erőfeszítést annak érdekében, hogy a következő kulcsfontosságú területeken eredményt érjenek el: több ember bevonása a foglalkoztatásba és munkában tartása, a munkaerő-kínálat növelése és a szociális védelmi rendszerek korszerűsítése; a munkavállalók és a vállalkozások alkalmazkodóképességének javítása; valamint a befektetések növelése a humánerőforrások területén a jobb oktatás és szakképzés révén.

(3) A mostani gazdasági válságra tekintettel az iránymutatásoknak egyúttal eszközül kell szolgálni a növekvő munkanélküliség és a társadalmi kirekesztettség azonnali kihívásaihoz való szembenézéshez. A szakpolitika azonnali intézkedései között szerepelnek: a rugalmas biztonság integrált elemei a munka világába történő átmenet megkönnyítésére, a munkanélküliek és a munkahely-kínálat közötti összhang megteremtésére, valamint a szakképzettségek javítása érdekében.

(4) A nemzeti reformprogramoknak a bizottsági vizsgálata alapján a hangsúlyt a hatékony és időben történő végrehajtásra kell helyezni, különös figyelmet szentelve az

---

4 HL C …, …, …, … o.
5 HL C …, …, …, … o.
6 HL C …, …, …, … o.
7 HL C …, …, …, … o.

elfogadott céloknak és referenciaértékeknek, továbbá a szociális partnerek részvételének.

(5) A 2008-ban elfogadott foglalkoztatási iránymutatások három évre érvényesek, módosításukra a közbeeső évek során 2010 végéig csak a legszükségesebb esetekben kerülhet csak sor.

(6) A foglalkoztatási iránymutatások végrehajtása során a tagállamoknak meg kell vizsgálniuk az Európai Szociális Alap felhasználásának lehetőségét.

(7) Tekintettel az iránymutatás-csomag integrált jellegére, a tagállamoknak teljes körűen végre kell hajtaniuk az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokat.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2008. július 15-i tanácsi határozat[8] mellékletében meghatározott, a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások a *2009. évre érvényben maradnak, és azokat a tagállamok beépítik foglalkoztatáspolitikájukba*.

2. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről
az elnök

[8] A Tanács 2008/618/EK határozata (2008. július 15.) a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról (HL L 198., 2008.7.26., 47–54. o.)